

Phẩm 14: TỪ ĐẤT VỌT LÊN

Bấy giờ, các vị Đại Bồ-tát đông hơn số cát sông Hằng từ cõi nước phương khác đến, ở trong đại chúng chấp tay làm lễ bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Cho phép chúng con sau khi Phật diệt độ, ở thế giới Ta-bà nỗ lực siêng năng hộ trì người đọc tụng, biên chép, cúng dường sẽ ở lại đây rộng giảng kinh điển này.

Khi đó, Đức Phật bảo các chúng Đại Bồ-tát:

–Thôi đi thiện nam! Chẳng cần các ông hộ trì kinh này. Vì sao?

Vì ở thế giới Ta-bà đã có sáu vạn hằng hà sa các Đại Bồ-tát. Mỗi Bồ-tát đều có sáu vạn hằng sa quyến thuộc, những người này có thể sau khi Như Lai diệt độ, giữ gìn đọc tụng giảng nói kinh này.

Lúc Phật nói lời đó rồi tam thiên đại thiên cõi nước ở thế giới Ta-bà, mặt đất đều chấn động. Ở trong đó có vô lượng ngàn vạn ức Đại Bồ-tát cùng lúc vọt lên. Thân các vị ấy đều có sắc vàng, đủ ba mươi hai tướng tốt cùng vô lượng ánh sáng. Trước đây các vị ấy đều ở dưới cõi Ta-bà, cõi ấy trụ giữa hư không. Các vị Bồ-tát nghe tiếng nói của Đức Phật Thích-ca Mâu-ni từ dưới cõi Ta-bà đến. Mỗi vị Bồ-tát đều là bậc Thượng thủ trong chúng, đều đem theo sáu vạn hằng sa quyến thuộc, có vị đem năm vạn, bốn vạn, ba vạn, hai vạn, một vạn hằng hà sa quyến thuộc, có vị chỉ đem một hằng hà sa, nửa hằng hà sa, một phần tư hằng hà sa cho đến một phần trong ngàn vạn ức na-do-tha quyến thuộc, có vị đem ngàn vạn ức na-do-tha quyến thuộc, có vị đem ức vạn quyến thuộc, có vị đem ngàn vạn trăm vạn cho đến một vạn quyến thuộc, huống chi đem một ngàn, một trăm cho đến mười quyến thuộc.

Có vị đem năm, bốn, ba, hai, một đệ tử, huống chi có vị chỉ một mình ưa hạnh viễn ly. Các vị này nhiều vô lượng, vô biên, dùng toán số ví dụ cũng không thể biết được. Các vị Bồ-tát này từ đất vọt lên đều đến chỗ tháp đẹp bảy báu trụ giữa hư không của Đức Phật Đa Bảo Như Lai và Đức Phật Thích-ca Mâu-ni. Đến rồi hướng về hai vị Thế Tôn cúi đầu làm lễ dưới chân và đến chỗ các Đức Phật ngồi trên tòa Sư tử dưới cội cây báu, cũng đều làm lễ, nhiều quanh bên phải ba vòng chấp tay cung kính, dùng các pháp tán thán của Bồ-tát mà ngợi khen Phật rồi đứng qua một bên, ưa muốn chiêm ngưỡng hai

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đấng Thế Tôn.

Từ lúc các Đại Bồ-tát này từ dưới đất vọt lên, dùng các pháp khen ngợi của Bồ-tát mà khen ngợi Phật, trong thời gian ấy trải qua năm mươi tiểu kiếp. Lúc này, Đức Phật Thích-ca Mâu-ni ngồi im lặng và bốn chúng cũng đều im lặng suốt năm mươi tiểu kiếp. Do thần lực của Phật khiến các đại chúng xem như nửa ngày. Bấy giờ bốn chúng cũng nhờ thần lực của Phật nên thấy hàng Bồ-tát đầy khắp vô lượng trăm ngàn vạn ức cõi nước hư không. Trong chúng Bồ-tát ấy có bốn vị Đạo sư:

1. Thượng Hạnh.
2. Vô Biên Hạnh.
3. Tịnh Hạnh.
4. An Lập Hạnh.

Bốn vị Bồ-tát này đều là bậc Thầy thượng thủ dẫn đường tối thang nhất ở trong đại chúng. Ở trước đại chúng họ đều chắp tay, nhìn Phật Thích-ca Mâu-ni và thăm hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Thế Tôn có ít bệnh, ít não, an vui chẳng? Những người đáng độ giáo hóa dễ chẳng? Chẳng làm Thế Tôn sinh mệt mỏi chẳng?

Lúc ấy, bốn vị Bồ-tát nói kệ:

*Thế Tôn an vui
Ít bệnh, ít não
Giáo hóa chúng sinh
Không có mỏi mệt.
Các hàng chúng sinh
Thợ giáo dễ chẳng?
Chẳng làm Thế Tôn
Sinh mỏi mệt chẳng?*

Bấy giờ, ở giữa hàng đại chúng Bồ-tát, Đức Thế Tôn nói:

–Đúng vậy, này thiện nam! Như Lai an vui, ít bệnh, ít não, hóa độ hàng chúng sinh dễ dàng không có mệt mỏi. Vì sao? Vì các chúng sinh từ nhiều đời đến nay thường được ta dạy bảo, cũng từng ở nơi chư Phật quá khứ cúng dường, tôn trọng trân trọng các căn lành. Các chúng sinh này vừa mới thấy ta, nghe ta nói pháp liền tin thọ trì vào

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

trong trí tuệ của Như Lai, trừ người trước đây đã tu tập học hạnh Tiểu thừa, những người như vậy; nay ta cũng khiến được nghe kinh này vào trong trí tuệ của Phật.

Lúc ấy, các vị Bồ-tát nói kệ:

*Hay thay, hay thay
Đại Hùng Thế Tôn!
Các hàng chúng sinh
Đều dễ hóa độ.
Hay hỏi chư Phật
Trí tuệ sâu xa
Chúng con tùy hỷ
Nghe rồi vâng làm.*

Khi ấy, Đức Thế Tôn khen ngợi các vị Đại Bồ-tát Thượng thủ:

–Lành thay, lành thay, này thiện nam! Các ông có thể đối với Như Lai mà phát tâm tùy hỷ.

Bồ-tát Di-lặc và tám ngàn hằng ha sa chúng Bồ-tát, đều nghĩ: “Chúng ta từ xưa đến nay chẳng thấy, chẳng nghe, các chúng Đại Bồ-tát như vậy từ đất vọt lên đứng trước Thế Tôn, chắp tay cúng dường, thăm hỏi Như Lai.” Bấy giờ, biết tâm niệm của tám ngàn hằng sa các Bồ-tát và muốn giải quyết sự nghi ngờ của mình, Đại Bồ-tát Di-lặc chắp tay hướng về Phật, dùng kệ hỏi:

*Vô lượng ngàn vạn ức
Các đại chúng Bồ-tát
Từ xưa chưa từng thấy
Xin Thế Tôn giảng nói.
Họ từ chỗ nào đến
Do duyên gì vân tập?
Thân lớn đại thân thông
Trí tuệ chẳng nghĩ bàn,
Chí niệm rất bền vững
Có sức nhẫn nhục lớn
Cánh chúng sinh ưa thấy
Là từ chốn nào đến?
Mỗi mỗi hàng Bồ-tát*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đem theo các quyến thuộc
Số ấy không thể lường
Nhiều như cát sông Hằng
Hoặc có Đại Bồ-tát
Đem sáu vạn hằng sa
Các đại chúng như thế
Nhất tâm cầu Phật đạo.
Các Đại sư như vậy
Có sáu vạn hằng sa
Đều đến cúng đường Phật
Cùng hộ trì kinh này.
Đem năm vạn hằng sa
Số này hơn số kia
Bốn vạn hoặc ba vạn
Hai vạn đến một vạn,
Một ngàn hay một trăm
Cho đến một hằng sa
Nửa hoặc ba bốn phần
Một phần trong ức vạn,
Ngàn vạn na-do-tha
Vạn ức các đệ tử
Cho đến trong nửa ức
Lại nhiều hơn số trên.
Trăm vạn đến một vạn
Một ngàn hoặc một trăm
Năm mươi cùng một mươi
Cho đến ba, hai, một,
Một mình không quyến thuộc
Ưa thích ở chỗ vắng
Đều đến chỗ Thế Tôn
Số này nhiều hơn trên.
Các đại chúng như thế
Nếu người phát thè đếm
Trải qua hằng sa kiếp
Còn không thể biết được,*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Các vị oai đức lớn
Chúng Bồ-tát tinh tấn
Ai thuyết pháp cho chúng
Giáo hóa được thành tựu
Theo vị nào phát tâm
Khen ngợi Phật pháp nào
Tu hành thọ kinh gì?
Tu tập Phật đạo nào?
Các Bồ-tát như thế
Thần thông trí lực lớn
Đất bốn phương rúng nứt
Đều từ đó vọt lên.
Thế Tôn, con từ xưa
Chưa từng thấy điều này
Xin nói từ đâu đến
Danh hiệu cõi nước kia;
Con thường qua các nước
Chưa từng thấy chúng này,
Con ở trong chúng đây
Không biết được một người.
Bỗng nhiên từ đất lên
Xin nói rõ lý do
Nay trong đại chúng đây
Vô lượng trăm ngàn ức,
Các chúng Bồ-tát này
Đều muốn biết việc đây
Gốc ngọn và nhân duyên,
Của chúng Bồ-tát kia
Thế Tôn đức vô lượng
Xin giải rõ tâm nghi.

Lúc ấy, các Hóa thân của Phật Thích-ca Mâu-ni từ vô lượng ngàn vạn ức cõi nước phương khác đến, đang ngồi kiết già trên tòa Sư tử dưới các cây báu khắp trong bốn phương. Thị giả của các Đức Phật ấy cũng thấy đại chúng Bồ-tát từ dưới đất vọt lên trụ giữa hư không. Ở khắp bốn phương trong tam thiên đại thiền thế giới, các thị

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

giả liền bạch các Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn! Vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ đại chúng Bồ-tát này từ chỗ nào đến.

Lúc ấy, chư Phật bảo các thị giả:

–Này các thiện nam! Hãy đợi chốc lát, có Đại Bồ-tát Di-lặc, được Phật Thích-ca Mâu-ni thọ ký, kế đến sẽ thành Phật, đã thưa hỏi việc này, nay Đức Phật sẽ giải đáp, các ông nhân đó được nghe.

Bấy giờ, Đức Phật Thích-ca Mâu-ni bảo Bồ-tát Di-lặc:

–Lành thay, lành thay! Ông có thể hỏi việc lớn như vậy. Các ông phải cùng nhau nhất tâm, mặc áo giáp tinh tấn, phát sinh tâm vững chắc, nay Như Lai muốn hiển bày trí tuệ, diệu lực thần thông tự tại của Phật, sức mạnh hùng tráng sư tử của chư Phật và uy lực dũng mãnh của chư Phật.

Muốn tuyên lại nghĩa trên, Thế Tôn nói kệ:

*Ta sẽ nói việc này
Phải tinh tấn nhất tâm,
Chớ sinh tâm nghi ngờ
Trí Phật khó luận bàn,
Ông phải có sức tin
Khéo ghi nhận rõ ràng,
Xưa chưa từng nghe pháp
Nay đều, sẽ được nghe.
Ta an ủi các ông
Chớ nên hoài nghi sợ
Lời Phật nói chân thật
Trí tuệ không thể lường.
Phật chứng pháp đệ nhất
Thâm sâu khó phân biệt
Ta sẽ nói như vậy
Các ông nhất tâm nghe.*

Nói kệ rồi, Thế Tôn bảo Bồ-tát Di-lặc:

–Nay ta ở trong đại chúng này, giải đáp cho các ông và Bồ-tát Di-lặc, vô lượng, vô biên, vô số a-tăng-kỳ các vị Đại Bồ-tát này, từ dưới đất vọt lên, xưa các ông chưa từng thấy, ta ở trong cõi Ta-bà đã chứng đạo quả Vô thượng Bồ-đề, chỉ dạy Bồ-tát ấy điều phục tâm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

và phát khởi tâm Bồ-đề, các Bồ-tát đó, ở trong thế giới dưới Ta-bà, trụ giữa hư không, đọc tụng kinh điển thông suốt, suy nghĩ rõ ràng, ghi nhớ chân chánh.

Di-lặc! Các thiện nam này, không thích ở chỗ đông người, náo nhiệt, thường thích ở chỗ thanh vắng, siêng tu tinh tấn, chưa từng nghĩ ngợi, cũng không ở chung với các chư Thiên và loài người, thường thích trí tuệ sâu xa không chướng ngại, thích pháp của chư Phật, nhất tâm tinh tấn cầu trí tuệ vô thượng.

Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa trên nói kệ:

*Di-lặc ông nên biết
Các Đại Bồ-tát này
Đã từng vô số kiếp
Tu tập trí tuệ Phật,
Đều nhờ ta giáo hóa
Khiến phát đạo tâm lớn.
Các ông là con ta
Ở trong thế gian này
Thường tu hạnh Đầu-đà
Rất thích chỗ thanh vắng,
Xa lánh nơi ồn náo
Không ưa nói nhiều chuyện
Những người con như vậy
Học tập đạo pháp ta.
Ngày đêm thường tinh tấn
Vì muốn cầu Phật đạo,
Đứng ở giữa hư không
Dưới thế giới Ta-bà,
Sức chí niêm vững chắc
Thường siêng cầu trí tuệ
Nói đủ các diệu pháp
Tâm không còn lo sợ.
Ta ở thành Già-da
Ngồi dưới cội Bồ-đề,
Thành tựu Chánh đẳng giác
Chuyển pháp luân vô thượng,*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Mời giáo hóa cho họ
Khiến phát được đạo tâm,
Nay đều trụ không thoái.
Tất cả sẽ thành Phật.
Nay ta nói lời thật
Các ông một lòng tin,
Đã từ vô số kiếp
Ta giáo hóa chúng này.*

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Di-lặc và vô số các Bồ-tát sinh tâm nghi ngờ, việc lạ chưa từng có, rồi suy nghĩ: “Thế Tôn làm sao chỉ trong một thời gian ngắn mà có thể giáo hóa vô số, vô biên a-tăng-kỳ các Đại Bồ-tát như vậy, làm cho trụ trong đạo quả Vô thượng Bồ-đề.”

Họ liền thưa Phật:

–Bạch Thế Tôn! Như Lai từ khi còn là Thái tử, ra khỏi cung điện dòng họ Thích, cách thành Già-da không xa, ngồi ở đạo tràng, thành tựu đạo quả Vô thượng Bồ-đề, từ đó đến nay mới hơn bốn mươi năm. Bạch Thế Tôn! Làm sao trong thời gian ngắn đó Phật có thể dùng thần lực công đức giáo hóa vô lượng chúng Đại Bồ-tát thành tựu đạo quả Vô thượng Bồ-đề và làm được Phật sự lớn như vậy?

Bạch Thế Tôn! Đối với chúng Đại Bồ-tát này, giả sử có người đếm một ngàn vạn ức kiếp, đếm mãi cũng không thể hết, cũng không cùng tận, các vị Bồ-tát đó đã từ lâu ở nơi vô lượng, vô biên cõi nước của chư Phật, trồng các căn lành, thành tựu đạo Bồ-tát thường tu tập phạm hạnh.

Bạch Thế Tôn! Việc này như vậy, người đời khó tin. Ví như có người hai mươi lăm tuổi, tóc đen xinh đẹp, chỉ người trăm tuổi bảo đây là con ta, người trăm tuổi đó cũng chỉ người trẻ tuổi nói đây là cha ta đã sinh ra và nuôi dưỡng ta. Việc này khó tin! Phật cũng như vậy, từ khi thành đạo đến nay thật chưa bao lâu, cũng như các Bồ-tát trong đại chúng này, đã ở trong vô lượng ngàn vạn ức kiếp, vì muốn thành Phật đạo, nên nỗ lực tinh tấn, thường xuất nhập, trụ trăm ngàn vạn ức Tam-muội được thần thông vi diệu, tu tập phạm hạnh từ lâu, lần lượt khéo tu tập các pháp lành, rất giỏi hỏi đáp, là báu vật quý trong loài người, ở thế gian rất là hiếm có. Mà Thế Tôn lại bảo:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

“Khi ta được Phật đạo, bắt đầu khiến cho phát tâm rồi giáo hóa, chỉ
đường cho họ hướng đến đạo quả Vô thượng Bồ-đề.”

Bạch Thế Tôn! Thế Tôn thành Phật chưa bao lâu, mà đã làm
các việc công đức vĩ đại như vậy. Tuy chúng con vẫn tin vào sự tùy
cơ nghi của Ngài và lời Phật nói ra chưa từng hư dối, những điều
Phật biết đều đã thông đạt, nhưng các Bồ-tát mới phát tâm, sau khi
Phật diệt độ, nếu được nghe lời này có thể không tin nhận, nên sinh
ra nhân duyên nghiệp tội phá pháp. Nguyện xin Thế Tôn giải thích
trừ mối nghi ngờ cho chúng con và các thiện nam trong đời vị lai,
nghe việc này rồi cũng không còn sinh nghi ngờ.

Bấy giờ, Bồ-tát Di-lặc muốn tuyên lại nghĩa trên nói kệ:

Xưa Phật dòng họ Thích
Xuất gia gần Già-da
Ngồi dưới cội Bồ-đề
Cách nay còn chưa xa.
Các Phật tử ở đây
Số đông không thể lường,
Từ lâu tu Phật đạo
Trụ trí lực thân thông,
Siêng học đạo Bồ-tát
Không nhiễm pháp thế gian,
Như hoa sen trong nước
Từ dưới đất vọt lên,
Đều sinh tâm cung kính
Đứng ở trước Thế Tôn.
Việc này khó nghĩ bàn
Làm sao có thể tin?
Phật chúng đạo chưa lâu
Giáo hóa được nhiều người!
Xin trừ nghi cho chúng
Như thật nói rõ ràng,
Ví như người còn trẻ
Tuổi mới vừa hai lăm
Chỉ người đã trăm tuổi
Tóc bạc và mặt nhăn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Là con của tôi sinh;
Con cũng nói là cha
Cha trẻ mà con già
Thế gian không tin được!
Thế Tôn cũng như vậy,
Chứng đạo không bao lâu
Các chúng Bồ-tát đây
Chí vũng không khiếp nhược,
Đã từ vô số kiếp
Tu hành đạo Bồ-tát.
Khéo hỏi đáp điều khó
Tâm họ không lo sợ
Tánh nhẫn nhục quyết định,
Xinh đẹp có đủ đức
Muời phương Phật khen ngợi,
Khéo giảng nói rõ ràng
Không thích chở đông người
Thường vui trong thiền định,
Chỉ vì câu Phật đạo
Trụ ở hư không dưới.
Chúng con nghe từ Phật
Việc này không nghi ngại,
Xin Phật vì đời sau
Giảng nói cho hiểu rõ.
Nếu có người không tin
Sinh nghi ngờ kinh này,
Sẽ bị đọa đường ác
Nay xin Phật nói rõ.
Vô lượng Bồ-tát này
Sao trong thời gian ngắn
Được giáo hóa phát tâm
Chứng quả vị không thoái?*

M